

מה גילתה האסטרונוגית חשופת הכתפיים לאריאל שרון ומה הביא הבן מתנה למשה שחל

הבניינים שלו היא פאריס. אדרי הקפיד לשמור, ככל האפשר, על סודיות הביקור, ולכן אינו מפרט עם מי ייפגשו שם. גם לו לא ידוע אם יתקבלו אצל המלך. חסן ה'2.

■ משהגיע רייד ארצה, הופי תע לגלות שהוא חתן פופולארי ביותר. כבר ביום הראשון לכואו ספרו בני מישפחת-סוסיס 18 שיחות, שבהן הוצעו כלות לחתן הפוטנציאלי.

מיפגת-העבודה, השיבה כי שרותה הצבאי הארוך מנע ממנה אפשרות לביטוי פוליטי, אבל ברור שעבודתה הצמודה לרבין, אישה-מיפגת, גרמה לה, במשך השנים, להזדהות.

לה היסטורי. משלא מצאו דבר, נותרה בליכם תיקוה אחת: שבין נושא פוליטי למישנהו הספיקו השניים גם לעיין בפרטואר של התאטרון הלאומי לעונה הבאה. זה נמצא מונח על שולחן הדייני.

■ רוחמה תרמוני, השחרר חזרת הנאה הידועה יותר בתואר "רוחמה של רבין" אחרי ששימי שה כמוכירתו בתקופות שבהן כיהן כרמטכ"ל וכשגריר ישראל בארצות-הברית, הופתעה עם סיום המושב השני של ועידת מיפגת-העבודה, הסתבר לה, להפתעתה, כי נבחרה למרכז, בי אמצעות הרשימה המרכזית, ללא מאבקים או מאמצים מיוחדים מצידה. הרמון אפילו לא נכחה במושב. משנשאלה השבוע אם תמיד הודהה עם

■ בשבוע שעבר, כאשר נערך כה באולם הבימה ועידת המרכז הליברלי, הגיעה שיחת-טלפון בהולה ביותר אל ביתו של עוזמרי ניצן, המנהל האמנותי של התיאטרון הלאומי. בשיחה התבקש ניצן להקצות הדר לשיחה רחופה בארבע עיניים בין ראשה-משלה, שמעון פרס, שכיבר את ועידת המיפגת בנוכחותו, לבין תומס פיקרינג, שגריר ארצות-הברית בישראל. עזרה, הבן הצעיר לבית ניצן, נשלח מייד לפי תוח את דלת חדרו הפרטי של אביה-משפחה בתיאטרון. שני האישים אכן הסתגרו בחדר עד שיצא עשן לבן. למחרת סקרו אנשי התיאטרון את החדר וחיפשו לשוא רמזים או סימנים על מה שסוכם שם בלי-

סילבי קשת בעלת העמוד השבועי בידעות אחרונות התאפרה ואילו שחורי איש הארץ. נמנס בפתחת ועידת-הייסוד של המרכז הליברלי בבית הבימה. מזכ"ל המיפגת. העיתונאי טומי לפיד, הבין את חשיבותה של התיקשות, והיקצה לעיתונות את שלוש השורות הראשונות.

ישראל שחרוב מאנשי הקבוצה המייסדת של המרכז מיפגתו. הוא גילגל בין ידיו מסבחה, כמנהג הערבים. שחרוב, הידוע כמי שכוחו גדול באיסוף כספים, מונה כגיזבר המיפגת.

יובל באורגיה

■ משה שחל, שר אנרגטי במיוחד, נכנס לחדרו ביום השלישי ב-10 בדיוק, לוח הזמנים שלו הורה על ישיבת צוות שבועית. הצוות אכן נכח בחדר. בצירוף זרי-פר חים ועוגות, רק אז נזכר שחל, שבלהט המירוץ שכח כי מלאו לו 50 שנים. מזכירתו הנאמנה, מזל נאמן, אפתה לו במו ידה שתי עוגות. האחת לבנה והשניה שחורה. העוגות היו כליכך טעימות. שאפילו שחל, המקפיד על גיזרתו, לא עמד בפיתוי. יעל, עוזרתו של הדובר, חיברה חמשיר לכבוד היובל, ושאר הנוכחים - מנכ"ל המישרד, נתן ארד, והעוזרים ירון רן, אלברט ארז ויעקב לירז, והדובר, אבישי אמיר - עסקו לסירוגין באכילה ובחילופי-ברכות. ארד, הקשיש משחל בכמה שנים, יעץ לשר, שהחליף קידומת, ברצינות גמורה: "עליך לעשות ספורט כל יום: תשחה, תשחק טניס - אל תזניח את זה אפילו ליום אחד: תראה שתודה לי בעוד כמה שנים!" התגונן חתן השימחה: "מה אתה רוצה ממני? אני עושה ספורט: מניף ידיים כל היום - פעם מצביע כך, פעם כך".

את מתנת-היובל הביא לשר בנו עופר, הלומד באוניברסיטת ירושלים. עופר הביא לאביו מיקטרת, מעשה ידי אמן, והסב לו אושר, מכיוון ששחל אוסף מיקטרות שונות ומשונות. עם תום המסיבה המשיך שחל כדרכו להתרוצץ, לסדר ולארגן, הפעם היה מדובר בחוק נגד-הגיזענות.

■ הפרופסור מיכאל בררן, כך טענו בליכוד, מעולם לא היה מועמד הליכוד למישרת נגיד בנק-ישראל. אם כן, כיצד נוצר רושם כזה? הוא נוצר בעזרתו האריבה של חבר-הכנסת דן מרידור מהליכוד. זה תמך במועמדותו של בררן, יש להניח, גם עקב היכרות מעמיקה יותר עם אישיותו ומיקצועיותו. רעיותו של מרידור, ליאורה, הנחשבת ככלכלנית מבטיחה, היא דוקטורנטית של בררן.

■ רייד שוהם, המוזכר ברוח בייסקי כמי שאין להסיק מסקנות לגביו, מכיוון שכבר אינו מנהלי-בנק, קבל השבוע, כפרום אינטימי, על חוסר-הצדק המשווע של הרוח המפורסם. הרי הפקיד הווטר ביותר, טען שוהם, יכול היה שלא לחתום על איזה נייר, ולעצור בכך את התליך הוויסתי. "מוע", שאל, "אף אחד לא קם?"

■ שוהם סיפר כי ביום פירסום הרוח קיבל ב-4 אחר-הצהר ריים - כשעתיים לפני מועד הפירסום - שיחת-טלפון בהר לה, לבוא ולקחת את הרוח לעיון. "ניתן עוד לשנות את הרוח?" שאל בהומור, מעברו השני של הקו ענתה לו פקידה, נטולת-הומור, ברצינות תהומית: "לא, לא כבר אי-אפשר לשנות דבר!". "אם כך", השיב הבנקאי הוותיק, "אקח אותה מהח בנזקק. בשביל מה לי לרוץ הערב?"

■ אמצעי-התקשורת הניחז מעט לדורר פליסה, בנו החוזר של נציב שרות בתי-הסוהר, רפי פליסה. האב המאשר, שהפסיד את רוב נכסיו במשך המאבק הממושך להוצאת בנו ממאס"ם בזכות שאליה נקלע בצרפת, לקח הלוואה נוספת וקנה לבנו מכונת. כך יוכל רייד, שהיה כלוא במשך שנתים בבית-הסוהר הצרפתי, לטייל ברחבי הארץ.

■ אלי קולס, יושב-ראש ועדת-החוקה-החוקי-משפט שב לכותרות, הפעם בהקשר של חוקי-הגיזענות, חיפשו אותו ל-מען תוכנית-הטלוויזיה ערב חדש, תחקירנית התוכנית הצליחה לאתר אותו, כשכבר היה במליאת-הכנסת ומצלמות הטלוויזיה הכללית התמקדו בו. היה זה סמוך לשעה 3. קולס הסכים להגיע לטלוויזיה החינוכית, נאמר לו שהוא מיועד לפתוח את התכנית. קולס סיים את עיסוקיו בכנסת ואץ לעבר רמת-אביב, מקום מושבה של

■ הנסיעה הקודמת למארו קו היכתה יותר גלים. ראשית: רבים מחברי-הכנסת שנסעו לשם מצאו את עצמם מחוץ לכנסת עם שובם. שנית: נולדו שם רומאנים שהיוו גלים חודשים מאוחר יותר. השנה, על כל פנים, נסעו שלושה חברי-כנסת: רפי אדרי, אהרון אבו הצירא ומאיר שטרית. שני האחרונים נסעו עוד בליל היום הרביעי למלאגה שבספרד, נפשו יומיים ורק אחרי שאספו כוחות, המשיכו למארוקו. אדרי הצטרף אליהם בלילה-השבת, כשתחת-

כוכבים בעיניים

■ השעה היתה שעת בין-ערביים ביום השישי, רוב הסועדים במיסעדה התל-אביבית אולימפיה היו בשל-ביסויים שונים של סועדתם, כשלתע פרץ למיסעדה ארי אל שרון, הוא בא בלווייתה של לילי, בוורוד מכך רגל ועד ראש, ואישה-חרש הנצחית. מייד עטו על שולחנו, מלבד המלצרים, המערצים הקבועים שלו: אלי לנדאו, ראש עיריית הרצליה ואחרים. אפילו הפירסומאי אליעזר ז'ורבין הצטרף לחבורה. אחרי התלבטות קצרה, אחרונה-חשופה מאוד! - הצטרפה לחבורה צעירה בלתי-מוכרת, שכתפיה היו מגולות פרובוקטיבית. דיברה ללא הרף כששרון - פיו לועס בתיאבון - מרותק כולו. מובן שהתעוררה סקרנות בקרב הנוכחים במיסעדה. בירוד קצר העלה שהדוברת היא אסטרונוגית, שסיפרה לשרון מה צופנים הכוכבים עבורו. על-פי מצב-הרוח שבו עזב את המיסעדה, נראה כי לפחות עם הכוכבים הוא מסודר.

שרון כתיים חשופות